

Svansbitning

Vi undersökte hur svenska producenter använder halm till grisar och hur det påverkar förekomsten av svansbitning. Bakgrunden till projektet var ett stort EU projekt som handlar om hur man i EU kan föda upp grisar utan svanskupering, och samla svenska producenters erfarenheter av detta. Förutom att europeiska producenter kan lära av svenska producenter tror vi att vi i Sverige också kan lära oss av varandra.

VAD GJORDE VI

Under juli till november 2014 gjordes det telefonenkäter med totalt 60 producenter kring halmanvändning och svansbitning. De som hade tillväxtgrisar svarade på frågor om tillväxtgrisar och de som hade storgrisar svarade på frågor om storgrisar. De integrerade besättningarna (29 st) svarade på frågor om både tillväxt och storgrisar.

VAD FRÅGADE VI

- Produktionsinformation
- Svansbitning (ex. frekvens, orsak)
- Halmanvändning (ex. sort, mängd)
- Boxutformning (ex. storlek, golv)
- Foder (ex. system, sort)
- Utgödsling (ex. typ, problem)

Den här broshyren fokuserar på svansbitning

VÅRA VIKTIGASTE RESULTAT

- **Svansbitning har setts i 50% av tillväxtbesättningarna**
men oftast inte mer än två gånger om året och oftast i en box per utbrott
- **Svansbitning har setts i 88% av storgrisbesättningarna**
oftast 3-12 gånger per år och oftast i en box drabbad per utbrott
- **I medeltal hade 1,6% av grisarna svansskador på slakteriet**
mängden svansskador varierade mellan 0,1-6,5% mellan besättningar
- **Desto oftare man hade svansbitningsutbrott desto fler boxar och grisar var drabbade per utbrott**
- **Anledningarna till utbrotten varierar och de vanligaste orsakerna tros vara**
*belägningsgrad, saltbrist och slumpen i tillväxtbesättningar
foder, genetik, belägningsgrad och "vet ej" i storgrisbesättningar*
- **Svansbitna grisar behandlades vanligen med antibiotika**
endast en besättning använde smärtstillande trots att det är känt att svansbitning kan vara mycket smärstamt